

Μια φάρμα στον Λυκαβηττό

Η ζωγράφος Ειρήνη Ηλιοπούλου επιστρέφει στη φύση και στα ζώα στη νέα της έκθεση

3' 35" χρόνος ανάγνωσης

 [Ακούστε το άρθρο](#)

Η ΕίρηνΗ Ηλιοπούλου στο ατελιέ της, περικτριγυρισμένη από τα νέα έργα της. Πίσω της, ο πίνακας «Ψιθυριστά τη νύχτα». [ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΣ]

Μάρω Βασιλειάδου

10.01.2025 · 23:07

Κοινοποίηση

 Σχόλια

Εξω από το ατελιέ της **Ειρήνης Ηλιοπούλου** στον περιφερειακό του Λυκαβηττού, η πόλη αγκομαχάει μοπιτιλιαρισμένη. Ομως μέσα μοιραζόμαστε μια φύση που θάλλει στα λιβάδια και τα αγροκτήματα, την Εδέμ που γεννήθηκε στη φαντασία της ζωγράφου.

Μικρά και μεγάλα ζώα –κοτούλες και κόκορες, γαϊδουράκια, κατσικάκια, γουρουνάκια, πάπιες, χήνες και αγελάδες- μας κοιτάζουν από κάθε γωνιά του εργαστηρίου, ενώ ο «Χάρης», ο επώνυμος γάιδαρος αυτής της καλλιτεχνικής φάρμας, στέκεται πάνω σε ένα λόφο και αγναντεύει.

Αποψη του εργαστηρίου της ζωγράφου. Στον τοίχο ακουμπά το μεγάλο τελάρο του έργου «Η Φάρμα. Απαρτία», 2024. [ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΣ]

Σε άλλες ημέρες εγκαινιάζεται στην γκαλερί Σκουφά ο ατομικό έκθεση της Ειρήνης Ηλιοπούλου με τίτλο «Η κοινότητα της Μπένελας και του Χάρου: Μία φάρμα». Σε αυτή τη νέα ενότητα έργων οι πρωταγωνιστές πατούν στέρεα στη γη και αντρίζονται στη παραλίερα, τα ποταμάκια και τους πλημμυρισμένους αγριόποτους με αγαθό βλέμμα. Στην γκαλερί θα παρουσιαστούν 25 μικρά και μεγάλα ζωγραφικά έργα, και 75 μικρά κεραμικά γλυπτά ζωών – τα τελευταία σε δύο μικρές «εγκαταστάσεις» με βρύα και χώμα.

«Ένα από τα πρόσφατα φαινόμενα είναι, εκεί που έπιναν τον καφέ μου, άκουσα να διαβάζουν στο Τρίτο Πρόγραμμα το ποίημα του Καβάφη, "Σπίτι με κήπον", που λέει "Ήθελα να 'χω ένα σπιτί εξοχικό / μ' έναν πολύ μεγάλο κήπο – όχι τόσο / για τα λουλούδια (...) / αλλά για να 'χω ζώα. [...] Εκ' εξαπάντων τρία, τέσσαρα απ' τ' αϊδιόλογα, / τα σπαλάμπια εκείνα ζώα, τα γαιούδια, / να κθώνονται οκνά, να χαίροντ' οι κεφαλές των". Είχα τελειώσει τα έργα της έκθεσης, αλλά δεν είχα βγει καθόλου από τον κόσμο τους, και αυτό το "να χαίροντ' οι κεφαλές των" μου ζέστανε την ψυχή. Κατάλαβα ασυναίσθητα πως το ζητούμενο αυτού του ζωγραφικού κύκλου ήταν ένα πλαίσιο στην αθωότητα, με τον τρόπο μου που είναι η ζωγραφική», λέει η Ειρήνη Ηλιοπούλου.

Χάρη στη χριστιανική εικονογραφία αλλά και στους πανανθρώπινους μύθους τα κατοικίδια ζώα κατέχουν βασική θέση στη συλλογική μας φαντασία ως φορείς ιστοριών, όπως σχολιάζει στο εισαγωγικό της κείμενο από τον κατάλογο της έκθεσης η συγγραφέας φιλόλογος και επιμελήτρια εκδόσεων Αντρέα Σροή. Η αγέλαδα και ο ταύρος θεωρούνται ιερά ζώα σε ορισμένες θρησκείες, ο γάιδαρος συνδέεται συνήθως με τον ταπεινό μόχθο. Σε αναλογία, το αγρόκτημα αναπαριστά έναν ιδανικό μικρόκοσμο προγονικής μνήμης.

«Το ζητούμενο αυτού του ζωγραφικού κύκλου ήταν ένα πλησίασμα στην αθωότητα, με τον τρόπο μου που είναι η ζωγραφική», λέει η καλλιτέχνις.

Πρώτο η ζωγράφο γιατί επέστρεψε στη συγκεκριμένη θεματική, με την οποία έχει ασχοληθεί στο παρελθόν – το 1990 εξέθεσε σειρά έργων με φιγούρες βοοειδών στην πιστοποίηση Salon de Mars. Την οδήγησαν άραγε οι ιστορίες του Αιώσιμου, του γαϊδουράκι και το άλογο από τον «Δον Κιχώτη» ή μήπως οι «Φάρμα των ζώων» του Τζορτζ Οργουελ; «Δεν ήταν κάτι εγκαρδιακό», απαντά, «όλα ξεκίνησαν από μια εσωτερική ώθηση που προέκυψε πλησιάζοντας τα ζώα». Συνέβη στην Κάσο που έχει γίνει το νησί της τα τελευταία χρόνια. Έκανε πολλά σχέδια των ζώων που περνούσαν μπροστά από το σπίτι όπου μένει, ή δειχνόταν το χοράφι που το περιβάλλει. Στην απέναντι μεριά του δρόμου υπάρχει ένα κοτέτσι φτιαγμένο με μεγάλη φροντίδα, και το πλήθος των πουλερικών χαλιζίζει τους περιόικους με το αλαφιασμένο πηγαινε έλα του.

Κοτούλες και κοκοράκια, ένα μέρος από τα μικρά κεραμικά γλυπτά που θα εκτεθούν στην επικείμενη έκθεση της γκαλερί Σκουφά.
[ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΣ]

Το επόμενο καλοκαίρι πήρε μαζί της πηλό και έφτιαξε τα πρώτα μικρά γλυπτά εκ του φυσικού. Τα μετέφερε για «ψησιμο» στην Αθήνα, και αυτό έγινε αρκετές φορές από το 2021 μέχρι το 2023. Σε κάθε ταξίδι τα ζώα πληθαιναν. Τότε γεννήθηκε η ιδέα της φάρμας.

«Αυτό που με ξάφνιασε όταν το έμαθα είναι πως αυτά τα μικρά γλυπτά-ειδώλια πλάστηκαν σε ένα χώρο που εγώ χρησιμοποιούσα ως εργαστήριο, ενώ παλιά ήταν στάβλος όπου έβαζαν τα ζώα τη νύχτα για να προστατευτούν. Ετσι, άθελά μου, αυτός ο μικρός σταύλος-εργαστήριο έκλεισε έναν κύκλο ζωής», εξηγεί.

Παρατρέπει ότι εκσπώντας η παραστατική ζωγραφική έχει επιστρέψει σε θεματικές που σχετίζονται με τη φύση και τα ζωά. «Είναι σαν κάτι να πλανάται στον αέρα», σχολιάζει. «Κάπου εμφανίζεται δειλά το σχέδιο μιας κατσίκας, άλλου η ακουαρέλα μιας λίμνης με πάπες. Ίσως όλοι που δεν γνωρίζουμε αυτά και ζωíme πολύ μακριά ζωγραφίζουμε την ίδια ιδέα, και ξαναβλέπουμε αυτό τα παλιό θέματα με μια καινούργια τρυφερότητα. Ζωγραφίζοντας τα ζωά το συναίσθημα βγαίνει πνιγίο και καθαρό».

«Η κοινωνία της Μπέλλας και του Χάρη: Μια φάρμα». Από τις 16 Ιανουαρίου στην γκαλερί Σκουφά.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Μάρω Βασιλειάδου

Η Μάρω Βασιλειάδου γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, από όπου αποφοίτησε το 1990. Αρχισε να εργάζεται ως δημοσιογράφος στον περιοδικό Τύπο από το εβδομαδιαίο περιοδικό ΕΝΑ (1991), και συνέχισε ως μέλος...